

Motion till riksdagen

1988/89:Jo829

av Anna Wohlin-Andersson m.fl. (c, vpk)

Älgjakten

Det nya älgjaktssystemet har nu prövats under en jaktsäsong. Utfallet är i flera viktiga avseenden inte i överensstämmelse med de förutsättningar som var vägledande för riksdagens beslut i frågan 1987. Vid administrationen har flertalet länsstyrelser frångått de regler som fastlades i riksdagsbeslutet och som anges i lagstiftningen.

Med undantag för särskilt söndersplittrade jaktområden, var riksdagens inställning helt klar att de nya A-licensområdena skulle registreras enligt samma grunder som tidigare licensområden. Skrivningen är i detta avseende helt oförändrad och anger som förut att jaktområdet skall medge en årlig avskjutning av minst ett vuxet djur per år. Efterom kravet anger ett vuxet djur, har följdriktigt tillämpningen alltid varit ett vuxet djur som lägsta gräns. Nu har emellertid länsstyrelserna börjat ställa arealkrav för A-licens för två älgar. således fördubblat arealkrav mot vad riksdagen avsåg med sitt beslut och vad lagen föreskriver.

Om länsstyrelsernas felaktiga tillämpning får råda leder det till att jaktområden på 400–500 ha kommer att avregistreras som licensområden. I norrlandslänen kan i sådant fall arealkraven komma att överstiga 1 000 ha. Detta var givetvis inte meningen med den nya älgjaktskompromissen. Det är förstaeligt att skogsägare med 300-400 ha skog är uppretade till desperation när de konstaterar stora skador och förluster genom älgbetning, samtidigt som länsstyrelserna avregistrerar deras fastighet som älgjaktsområde och därmed hindrar dem från att fälla ens en av de skadegörande vuxna älgarna. Det är viktigt att hålla i minnet vad Svenska jägareförbundet gick ut i massmedia och lovade jägarna och skogsägarna före riksdagsbeslutet. Det utställdes därvid rundhänta garantier om att de som tidigare jagat på licens kunde tryggt förlita sig på att även fortsättningsvis få fortsätta med detta. Nu börjar allt fler jägare och markägare, alltför sent, inse att de blivit grundlurade av propagandan för det nya älgjaktssystemet. Det måste ankomma på riksdagen att tillse att de löften som utställts infrias och att riksdagsbeslutet och lagstiftningen efterlevs vid den regionala administrationen.

Även i fråga om registrering av de nya B-licensområdena frångår flertalet länsstyrelser riksdagsbeslutet. I flera fall har länsstyrelser avslagit ansökan om B-licens fastän jaktområdet uppfyllt de uppställda kraven. Det finns kända fall där jaktområdet uppfyllt kraven dubbelt upp, men ändå har länsstyrelsen utan vidare avslagit ansökan om B-licens. Förhållandet är så allvarligt att allt fler börjar ifrågasätta om Sveriges riksdags beslut saknar

bindande verkan, eftersom byråkraterna inom administrationen efter eget gottfinnande kan sätta sig över riksdagens beslut.

Mot. 1988/89
Jo829

När riksdagen godtog jordbruksutskottets betänkande JoU 1986/87:15 fastställdes samtidigt de fem villkorspunkterna för rätt till registrering av B-licensområden. I punkt två anges "om angränsande licensområde tillstyrker en registrering". Här står ostridigt licensområde angivet i singularis. Detta kan endast tolkas till vad som står skrivet, att ett angränsande licensområde lämnat medgivande. Vid tillämpningen har dock länsstyrelserna uppställt krav om medgivande och intyg från samtliga licensområden i grannskapet. Det är illa nog för rättssäkerheten, och det skamfilade svenska anseendet, att en jakträttsinnehavare måste fråga en av sina större grannar om lov för att få jaga vuxen älg på sin egen mark. Med länsstyrelsernas felaktiga tolkning blir dessa diskriminerade jakträttsinnehavare tvingade till att gå runt i socknen som nådehjon för att tigga om sina grannars löfte om att få jaga på sin egen mark. Redan formuleringen i utskottsutlåtandet är olycklig. Med den tillämpning som länsstyrelserna använder är förhållandet helt orimligt. I vart fall skall inte kravet kunna sträckas längre än vad som anges i utskottets betänkande.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om älgjaktens organisation och administration.

Stockholm den 25 januari 1989

Anna Wohlin-Andersson (c)

Agne Hansson (c)

Stina Eliasson (c)

Larz Johansson (c)

Jan Hyttring (c)

Jan Jennehag (vpk)

Annika Åhnberg (vpk)

Ingvar Karlsson (c)
i Bengtsfors